

İsmail Çifcibaşı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.06.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması, kullanılması, dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

İsmail Çifcibaşı

Onurlu yaşamak sözüyle yaşlanan bir can...

Adem Olmak Sözü

Ne zaman ki kanlı gözlerimle daldım rüyaya
Bir musibetle uyandım sabaha, demiri dağladım öfkemle

Geçmişin pişmanlığını, geleceğin kaygılarını
taşım heybemde
İnsan olmaya çalıştım taze sakallarımla

Uzanmaya çalıştım her derde,
Derman olmadığını bile bile
Hiç bir zaman el bağlamadım Süleyman karşında

Diz çökmedim Rahman'dan başkasına
Oturmadım, oturmam riyakarlar sofrasına

Minnet etmem tabutumun tahtasına
Kazandım ya da kaybettim şu bit pazarında

Tek bildiğim varsa geride iz bırakmadım
Samimiyetle yürüdüm yağmur damlalarında...

Kaldı geçmişimde bin yara biliyorum
Bekler gelecekte binlercesi daha

Mühim değil, Vallahi kanım feda,
Sancılarım şifa olsun cümle İslam'a

Ya İlahiii Adem olmaya çalışıyor !
Onurlu yaşamak sözüyle yaşlanıyorum

Talibim rızana af buyur korkundan değil
Aşkınla koşuyorum menzili maksuda
Umut etmek bize yaraşır umulanı vermek sana

İsmail Çifcibaşı

Azad Etti Sevgin Beni

Bu enkazı üzerimden kaldırabileceksen gel
Bu günahı aklayabileceksen gel
Bu yorgun yüreği göğsünde dinlendirebileceksen gel
Azad etti sevgin beni

Tek adım daha atmaya mecalim yok
Kısıldı sesim, konuşup anlatmaya heyecanım yok
Bir gün bile yol gözlemeye takatim yok
Azad etti sevgin beni

Sanki dalga dalga denizlerde bir saman çöpüyüm
Savrulmak o kadar kolay
Kim bilir neredeyim şimdilerde
Tek bildiğim azad etti sevgin beni

Keskin bir soğuk, bir parça umut, derin bir sevda
Sessiz bir sıcaklık hayalin... Isınmak istedim yaktın
Evimden barkımdan gönül tahtından attın
Azad etti sevgin beni

Kılıçtan keskin sözlerin yönüm yolum şaştı
Gönülsüz sohbetin bana bir yaz bir kıştı
Haddini de hakkını da aştı, şairin gönlü kana bulaştı
Azad ettim sevgiden seni

Bu kafayı durduramıyorum...
Ne eğri ne doğru ne az ne çok
Yüzümdeki tebessüm solmadan
Sönmeyen bir ateş var beynimde

Başka türlü olduramıyorum
Bu gönlü hapsinde durduramıyorum
Yine dee
Azad ettim sevgiden seni

İsmail Çifcibaşı

Ben Şahidim

Neden kimse inanmıyor
Okuduğın kitapların baştan yazıldığına
Şiirlerin yazmak kadar silmek olduğuna
Seni anlatamayan kelimelerin ipe çekildiğine

Bu hikayenin tan yeri ağarmadan yazıldığına
Her sorunun bir cevabı olduğuna
Duaların sonuna seni sakladığıma
En samimi dileğimin Aşe misali
Ölümü hafifletecek bir yâr olduğuna

Bulsun artık beni, şehrin çocukları
Bedenim beni sarmıyor
Hasreti kapı dışında tutmaya
Bu duvarlar yetmiyor

Ne yazık
Gecenin gündüzden aydınlık olduğunu
Kimse görmüyor ama ben Şahidim
İncide parıldayan sen olduğuna
Masumiyetin sende can bulduğuna

Sınırların ötesinde bir topraktan yaratıldığına
Ben şahidim Hatice'den bir parça olduğuna
Sevilen sen olunca sevginin kıymetine
Seven ben olunca aşkın kudretine
Ben şahidim

İsmail Çıfcıbaşı

Bin Yıllık Gözyaşıyla Ağlamak Pahasına

Farkındayım.. :
Sen gibi bir yar sevmek benim haddim değil
Omuzlarında hasret giderip
Cennetle müjdelenmek
Benim haddime değil

Ama bugün vardım karara
Bırakıyorum kendimi hayatın sunduklarına
Tutan olsa da olmasa da
Gömdüm senden gayrı Züleyha'ları toprağa
Sabrın harman ettiği bin yıllık göz yaşıyla ağlamak pahasına

Kim bilir, belki bir gün
Ben de varırım bu gönlün şahikasına
Bağışlarım seni hayallerim hatırına
O güne kadar susarım yazmam tek bir mısra dahi olsa
Sabrın harman ettiği bin yıllık gözyaşıyla ağlamak pahasına

Ve yine seni düşünüyorum
Nasıl ödenir bu borç !
Nasıl kapanır bu hesap ?
Nasıl kaldırılır bu enkaz ?..
Nasıl yıkılır tabular yeniden !..

Farkında bile değilsin demi
Bahçemden sürgün ettin kelebeklerini
Yetim koydun nergislerimi, kır çiçeklerimi...
Ve ben yine seni düşünüyor, seni düşlüyorum

Sabrın harman ettiği bin yıllık gözyaşıyla
Ağlamak pahasına... Seni bekliyorum...

İsmail Çıfcıbaşı

Bir Damla Zehrinle Yaşıyorum

Yaralarım kırk çaput sardım sarmaladım
Alemden sakındım da sakladım
Her tenha da yine ben deştim ben kanattım
Anladım... Ağladım

Sabah oldu Sildim gözyaşlarımı
Karanlığımı bir aydınlığa sakladım
Gündüzü bulamadım
Bilmem hangi kuytuda bıraktım

Öyle günler oldu ki !
Görmezden geldim, yaşanmadı saydım
Ben beni aldattım
Ben beni yok saydım

Öyle günler oldu ki ! Kör olmayı arzuladım
Gözlerime bir çaput sardım sarmaladım
İlk düğümü yine sen açtın
Ben başka yana baktım sen karşıma çıktın

Sızım sızım sızladı kalbimin kemikleri
Balonlarımı önce özgür bıraktım
Sonra ardından bir çocuk gibi ağladım
Kalbimi ipine sardım göğe kaldırdım

Ahh bu zalim ateş ahh bu kor
Ne tutuşuyor ne sönüyor
Gönlüne eseni yapıyor
Bu zavallı yalnız yanıyor

Ha Süleyman ha Karınca ayırt etmem
Yüreğim herkese yetiyor
Kollarım demir, göğsüm çelikten tutkum kayalar kırıyor Ama karşıda gönlüm duman
gibi dağılıyor

Kanımda bir damla zehrinle yaşıyorum
Kapandığım kafesimde boynumda bir urganla
Gün sayıyor dar ağacımı suluyorum
Yine... Celladımı yeşertiyorum

Ne dışarıya çıkacak gücüm
Ne de bir başkasını içeriye alacak cesaretim var
Artık direnemiyorum...

Söz veriyorum Yeşertemedimse
Kendi ellerimle soldurucam bu sevdayı
Ben bile inanmıyorum ama
Bu da benim son sözüm olsun sana,

Elveda...

İsmail Çifcibaşı

Bir Hâl Almış Gönüm

Aylar sonra bir salıncak kenarında duymuşum sesini
Aylar sonra, aynı kaldırımları adımlamışız
Kokun karlar altında baharı bekleyen bir kuş masumiyeti
Yine bir hal olmuş gönlüme...
Papuçların toz bırakmaz sokaklarımda
Yıllarını vermişsin bir beyaz önlüğe
Önlüğünün yakasına nakşedilmiş güller
Söyle bana hayallerin nereli ?
Bozkırda sazlı sözlü sevdalar mıdır ! Hayallerini süsleyen,
Safranbolu`da ahşap konaklar mıdır !
Gönlünde taht kuran.
Söyle ki memleket edineyim
Yeter ki gör artık ziyan olmuş meczup kalbimi
Yine bir hâl almış virane gönüm !..

İsmail Çıfcıbaşı

Bir Ömür Borçluyduk

Kuşları tutalım istiyorsan yurdumuzda
Kışları daha çok gül bana
Göç etmesin serçe demiyorum ama
Yuvasını kursun dallarımıza

Sevilmek istiyorsan
Divane kuşlar olurum ben sana
Sakın kanma başka bahara
Dağlar kalır kursağımda

Dinlemeden karşı koyma bana
Oku, tanı beni satırlarımda
Ya sızmasaydı ruhum, kalemin ucuna
Nasıl ikna ederdim arayışımın sen olduğuna

Gurbeti de yaşadım memleket denen yerde
Hasret, mesafeler kadar olsa gidilirdi de
Biz Araya gönül koyduk...
Sırf bu yüzden birbirimize bir ömür borçluyduk
Gülüm Sultanım

İsmail Çifcibaşı

Çığlık Çığlığa

Senden kaçarken bile seninle koştum
İçmeden aşkınla bilmem kaç kadehlik sarhoştum
Kalbim/n bana hükmettiğinde
Sessizce gölgene saklanıyor ve Seni sayıklıyormuşum

Yüreğimde yalnızca seni taşıyor
Eskimeyen bir sen yaşıyorum
Topuklarım dikenli olsa da bir parça vuslat umuduna
Tereddütsüz adımlıyorum karanlığa

Vazgeçilen hayaller çığlık çığlığa
Kimi gerilmiş çarmığa
Kimi dizilmiş kurşuna
Kimi vaktini bekler boynunda bir urganla...

Merhamet, yüreğimde bir kamçı iken
Cellat olunur sanıyorum
Oysa hep burada yanılıyor
Bu yüzden yeniliyorum

Öyleyse bugün nedir beni durduran
Kimdir gururu harlayıp kalbimi dağlayan
Sabrettikçe heybemde yeni yaralar açan
Kimdir..?

İsmail Çıfcıbaşı

Geleceđi Özlüyorum

Seni göreceđim günü özlüyorum
Sesini duyacađım
Korkmadan gözlerine bakacağım anı
Seninle yaşlanacağım hayatı özlüyorum

Bana sorgusuz sualsiz güveneceđin
Zamanı özlüyorum
Beni anlayacağın en az benim kadar tanıyacağın
Günleri özlüyorum

Aynı hayal için çabalayacak
Derin bir nefes alıp çatlayıncaya dek
El ele koşacağımız günleri özlüyorum
Sen Anla halimi ben anlaşılacağım günü özlüyorum

Canım Cananımsın Candan yakın
Heybemdeki sevdaya bakın
Kervanim da hayal taşıyorum geleceğe
Develer dolusu akın akın

Geleceđi özlüyorum, řu halime bakın
Sırdır bu acı ama ha duymasın
Sus ve sakın ki gözünde hatırı sayılır bir itibar
Gönlünde sevgim kalsın

Özlüyor muyum ? ölüyor mu ?
Anlayamıyorum bir birine çok yakın
Cân'ın seversen ölmekten değil özlemekten sakın

Abdal Yunus derdi ki :
"Ařıklar ölmez, ölen beden imiř"
Ya hakikaten ařıklar ölmezse ?
Ya bu acı mahřerde de dinmez ise neyerim..?

Özlerim, Özlerim, Özlerim...

İsmail Çifcibaşı

Gül'endam

Zemheri bir aşkı yazıyorum karakalemle
Hayret etme sözlerime
Hayret etme maharetime

Benim sırrım sensin
Yazdıran
Yaşatan
Yaşlandıran sensin Gül'endam

Konuşturan sen
Susturan sen
Şerbet içsem kan kusturan sen
Damga damga göğsüme vurduğum
sensin Gül'endam

Seni gördüm,
Göğsüme bir kelebek kondu
Elim kalem tutar oldu
Bir ölü yeniden hisseder oldu

Güldün :
Göğsüme bir kelebek daha kondu
O günden sonra adeta kalbim durdu
Ürkütüp kaçırmaktan korktum
Elimden kalemi düşürmekten korktum

Dur durak bilmeden,
Kaybedecek hiç bir şeyim kalmamışçasına yazıyordum
O kaleme son çaremmişçesine sıkı sıkı tutundum
Her duyguya onunla savruldum

Birazcık da ona borçlu benliğim
Kılıç şöyle dursun
Kalbinden bile keskindir kalemim
Kralların dahi celladıdır kelimelerim

Zalime cesaret mazluma merhamettir
Namus bildiğim, sensizken
Günleri böyle böyle geçiririm

İşte tüm bunlar kalbine esir düştüğüm için
Yolun devamını sensiz nasıl yürüyeceğimi,
Nereden gideceğimi, bu kalbi nasıl terbiye edeceğimi
Bilemediğim için Gül'endam

Bir eylül yağmuru Bir sağanak yağış
Aklar mı beni tüm geçmişimden,
Her şeye rağmen tüm cesaretim
Allah'a iman ettiğimden, Kadere teslimiyetimden...

Fakat bu son yakışmadı bize...
Yokluğun çöktü evin bildiğim kalbime,

O son akşamda ; ağlamam, haykırmam,
İsyanımla hakkımı savunmam gerekirken

Sahra da yalnız bir ağaç,
Sokağın sonunda karanlık bir sokak lambası ve
Salıncağında yalnız bir yetim gibi
Bir başıma kalakaldım Gül'endam

Varsın, ne derlerse desinler
Gönül terazisi Mizan'dan bile hassastır alacak verecek olmaz
Şimdi, sen Bir gonca gülsün; dikenlerini bana bırak var git,
Güllerini götür sevdiğin, gönül verdiği o adama

Daha önce yaptığın gibi...
Beni boşver, halim harap
Hakkım helaldir sana Gül'endam.

İsmail Çıfcıbaşı

Halimi Sorma'yacakmısın

Halimi sorma, beni yalana sürme
Ne olur gitme, eğer bir gün gideceksen de
Benden yana bir adım daha atma

O gün Sahaflar çarşısında
İki saat konuştum sana, her şeyi söyledim
Süslü sözler dilime dolandı
Bana hükmeden, Kalbimden geçeni...

Seni sevdiğimi diyemedim
Sözümünden de dönemedim
Hikayemizi bir de senden dinledim

Öyle güzel ki kelimelerin
Beni yalanına ortak ettin
Bense gururumla saldırdım sana

Sonra Şefkatle önünde kalkan oldum
Göğüs gerdim senin günahlarına
Bugün halimi sorma beni yalana sürme

Çıkamaz sokaklara yürüyoruz sonunu bile bile
Acımız bir an olsun dinsin diye
Yalandan yere, halimi sorma

Hem ne olmuş yorulmuşsam
Hevessiz, heyecansız, mecalsiz bir aşksam
Anlatmaya çalışmıyorsam, sen anla

Allah benden aldığı kol yerine
kanat verdi, onu da kırdılar...

Denizler boğuluyor asırlardır
Sevgiye susamış toprağında
İçinde biriktirmemiş
İnsanı dağıtan aslında

Nazım nesir uyak dinlemeden
Nizamsızca yazıyorum sana,
anlatıyorum tabuları yıka yıka
Belki bir cümle dokunur diye ruhuna
Acımadan yazıyorum

Hatırım için İki satırda sen karala mesela de ki ;
Sevdiği için değersizleşti kıymetli adamdır aslında
Çok güzel bir kelebektir hiç tutamadım
Hep kanatlarını seyrettim diye sayıklardı soluksuzca

Bu kadarı yeterdi beni ağlatmaya
Yine yalvarıyorum Allah'a
Kelimelerim dokunmayacaksa senin ruhuna
Kurusun kalemim ziyan olmasın.

Ziyan olmasın !
Keşfedilmemiş kelimeler bundan sonra
Bundan sonra Sende
Bir kez olsun Halimi Sorma'YACAKMISIN ?..

İsmail Çıfcıbaşı

Kapattım Pencereyi Çektim Perdeleri

Sevgi, ne büyük hediye
Sevmek ne uzun kelime
Yanıyor yağmurlarım
Dönmüyor uykularım dinmiyor çığlıklarım

Sönmüyor zindanda nârım
Kabire kadar ensededir âhım
Kurudu kalbinde fidanım ziyan oldu toprağım
İçin için yandı ormanlarım

Çıkamadım işin içinden kaçamadım aydınlık bir köşesinden
Labirent misali ormanların
Ne yana dönsem her ağacın kökünde sen
Ateşin özünde ben

Koruyamadım...
Bu sabah soldu çiçeğim tükendi gerçeğim
Kapattım pencereyi çektim perdeleri
Artık senden bir tutam Sevda beklemiycem
Sözlerini bülbülün sedasından dahi dinlemiycem

Söz veriyorum
Bir değil bin Nisan yağmuru da yağsa
Bu tohum bir filiz dahi vermeyecek

Heyhat ! Duysun alem
Gül'endam' sın artık
Adını anmaya bile dilim dönmeyecek

Heyhat ! Duysun âlem
Bu gönül kovulduğu kapıdan bir daha girmeyecek
Buda benim namus sözüm olsun sana

Bu kalp bir daha seni hakkından
ve haddinden fazla sevmeyecek
Heyhat be gülüm heyhat !...

İsmail Çifcibaşı

Kaybolan Kelimeler

Bugünle beraber, kim bilir Kaç yemin ettim
Kaç tövbe, yine günahım sen
Bugün günlerden pazartesi
Yeni başlangıçların habercisi
Üstelik Havalarda da soğudu !

Yeni bir sayfaya başlıyorum, pirüpak
Ancak yine seninle, çünkü Seninle bitirmiştin
Bu yüzden başlangıçları
yalnızca sana yakıştırıyorum

Sen gözümde masum, gönlümde günahkarsın
Öpecek el bulamamış
Eski ayakkabılarla yeni bayram kutlamış
Bir kimsesizin bayram sabahısın,
Üstelik Havalarda da soğudu !

Ruhumda gezinen sessiz, sakın, soğuk bir bıçaksın
Ne zaman saplanacağı belli olmayan
Tam bu satırlarda kayboldu kelimelerim...
Sustum söyleyemedim, üstelik Havalarda da soğudu !

Sahi gönül kuşum üzülüyorum çünkü şiirlerim
Doya doya seni anlatmak dururken
Hep çektiğim acıyı tanımlayacak
Şözlerim sevgi değil şancı kusacak
Üstelik Havalarda da soğudu !

Ahh ki ne ahh ellerinde kırmızı pembe güller
Göğsümde yetiştirdiklerimden değildi
Kırlendi ellerin... Kirlendi hayallerim...
Öyle bir gün ki o gün, havalarda da soğudu !

Sen, hiç bir zaman anlamadığım
Yabancı bir şarkıda ki o en keskin notasın
Zerre kadar tanımıyorum ancak
İçinde bana ait Bir sır var biliyorum

Üzülüyorum gönül kuşum üzülüyorum
Satırlarım sevgi sözlerini tanımayacak
Diye üzülüyorum Sevebilenler değil
Bir köşede fark edilmeyi bekleyenler
Şoluğu Mısrarımında alacak, diye üzülüyorum
Üstelik Havalarda da soğudu !

Tecrübe ettim
Soğuk havalarda daha çok özlüyormuş insan !
Sarılmak, saklanmak, sığınmak istiyormuş
Ben hep üşüdüm, dört mevsim kırk iklim üşüdüm
Sen yoktun.

Bunca yanıştan sonra girebilirsen eğer

Bu gönül memleketindir
Sana kal diyemedim, gel de diyemem
Henüz ağarmadı sakallarım.

Havalarda soğudu...
Daha neyi bekliyorsun çık gel
Bu gece vakit tamam
Kar beyaz , kardan beyaz sakallarım.

İsmail Çıfcıbaşı

Layık mıdır Güle

Süslü sözler istemez sevdaya
Sıradan sözlerde sıra dışı samimiyetler gerek bize
Hâlden bilmezler anlı şanlı Hikayemizde
Kutsal bir sevgi gerek bize

Uzaklardan yâre varmakla olmaz vuslat
An be an yanında tutmak gerek bize
Aklında, zihninde hem de bir köşesinde değil
Tam merkezinde en derinde

Anam babamdır bugünlere getiren beni
Yetim ocağıdır derdin ile pişiren beni
Aksi bilinse de günahlarımdır
Yolunda Terbiye eden beni

Aşk mantığa, matematiğe sığmıyor
Sevilmeyince adın yâr olmuyor
Şiirler aceleye gelmiyor, Anla be aslanım
Güzellik gönül doyurmuyor

Af dileyeni, kapına geleni kovmak
Hangi mezhepte mübah sayılıyor
Pişman olsa da gönül uslanmıyor
Sevmekten utanmıyor

Ahh ki ne ahh Çekilmeyen çile
dertli dertli söyletir mi bülbüle
İki cümle söz söyleyemeyen
Layık mıdır güle, güzelliğine

Biz gülü değil diken sevenlerdeniz
Sonu değil yolu sevenlerdeniz
Gönlüne cefa düşse cemre diyenlerdeniz
Bizler sessiz sevgilileriz...

İsmail Çifcibaşı

Sen Ki Şahanemsin

Şeni başkalarının mısralarında okurum diye
Öyle korkuyorum ki sırf bu yüzden
Bütün Kelimeleri sahipleniyor
Gece gündüz demeden
Tüm sözleri ben yazıyorum
Ben bir viraneyim sen ki şahanemsin

Dereler deryalar gibi çağlamak İçimi dökmek istiyorum ki ;
Sana daha çok yerim olsun
Seviyorum, sayıyorum, söyleyemiyorum
Bu girdapta Sende boğulursun diye korkuyorum
Yalnızca bir damlayla yetiniyorum
Bir parça teselli ile avutuluyorum

Ben bir İstanbul beyefendisiydim
Sen beni bir sokak serserisi ettin
Sensizken aldığım nefesler kalbime batıyor
Sana yazdığım ağıtlar
Bu şehrin küflenmiş tarihinde yankılanıyor
Ben bir viraneyim sen ki şahanemsin

Sevgin kalbime teğet geçse
İliklerime kadar işliyor
Büyülü bir kaftan giymek gibi
hayalime, hayatıma, her ânıma hükmediyor
Her şeye anlam katıyor
Beni ben yapıyor

İşte Bu yüzden herkes okuyor ben yazıyorum
Allah'a yemin olsun
Ben bir viraneyim her an sırrını sayıklayan,
Sen ki şahanemsin benden saklanan
Karanlık bir yüzük taşıyorum parmağında
yasını tutuyorum aklımca

Nerde bir güzel görsem sevdan hatırımda
Dönüp bakmam, kalbim kaybolur karanlığında
Bunca satıra rağmen
Azad etti sevgin beni, Azad ettim sevgiden seni
Yolun açık olsun, yoruldu artık anlatmaya
Bu sefer temmet diyorum,
Bu sefer nokta.

İsmail Çıfcıbaşı

Son Sözülerim Sana

Narindir, dokunmadan incinir serçeler
Ahh bülbül dilim bir tek yâri mi heceler
Ne diye hep onu okur onu söyler
Gönül verene pek kıymetlidir geceler

Yâr ise başka simaları çizer
Bilmem aklından nasıl biri geçer
Alemin dili ben, gönlüm sen diye inler
Milyon güzel içinden yalnız Arifler seni sever

Elbet geçer Kara kışlar İçimde bir yer
Hep Sen diye sızlar... Ahh vefasız kuşlar
Ne olurdu bir kış da yuvada kalsalar
Vefanın yaralarını sarsalar

Yolun düşün bu mısralara da beni hatırla
Vazgeçmenin çaresizliğinde, beni anla
Bundan böyle daha da sözüm yok
Yazıklar olsun...
Tek bir mısra dahi yazmam sana

İsmail Çifcibaşı

Sorarım Size

Sorarım size
Her dudaktan dökülür mü sevda nağmeleri
Her dil böyle işleyebilir mi kelimeleri
Her lisanda bu kadar güzel sevinebilir mi
Her hata bağışlanır mı?
İnsan tövbe etmekten usanır mı

Sorarım size
Her gönül azad edilir mi bir gün
Her kalp sever mi katilini
Mecnun olmakla çöller aşılır mı
Tahir olucam diye câna kıyılır mı

Sorarım size
Karlara ülkesinde bahar yaşanır mı
Cellat' da merhamet aranır mı
Şu yazdıklarımı akıl alır mı
Bir tebessümle güneş gölgede kalır mı

Sorarım size
Sevda mı kör ediyor gözleri
Biz mi meyilliyiz gaflete
Ömür müdür çürüten dizleri yoksa
Taşımak mı ağırdır heva hevesleri

Sorarım size
Gönül abdal olmuşsa bir kere
Dil lâl olsa kelamını yitirir mi
Haddini bilmesede de körpe hayallerim
savaşmadan kaybedilir mi ?

İsmail Çifcibaşı

Süveyda

Süveyda isyanımı ilan ediyorum !
Sevgisizliğine, hissetmeyişine...
Tükenmişlik bir perde indirmiş gözüme
Yas tutuyorum karanlık bir geceyle

Mükemmel bir günün son saatlerinde
Hala orada mısın diye yokluyorum kalbimi
Cevabı biliyorsun zaten sus söyleme
Bir kez daha yenildim, ilan eyleme

Yetemediğim her an kaybettiğim her savaş için
Yalnız sana mahcubum.
Kazandıklarına gelince, kararım şudur ki
"Sensiz başardıklarımın canı cehenneme"

Ruhsuz bir cesedim dolaşıyorum avare
Mekan önemli değil sızmış kalmışım her hangi bir sevgisizlikte
Hayallerime anı diyor, en çok ben inanıyorum
Koskoca dünyamda bir sana yer veriyorum

Beğenemedim bugün sözlerimi de
Hakkınca anlatamadım belki ancak
Haddinden çok hissettim özlemi
Her şeyden çok sevdim seni

Hiç tanıyamadığım kokunla çiğnerlerim çiçeklendi
Gönül bağlarıilmekilmek düğümlendi
Aşkınla sarhoşluk iliklerime işledi
Bugün sözlerim şiir değil adeta felsefeydi

Uyumayı unuttuğum bilmem kaçını sabah oldu
Gün doğmadı varsın geceye bir gece daha katsın
Varsın aydınlıklar tekrar tekrar batsın
Yanıma yalnız güzel gözlerin kalsın

Gün olur ızdırabım biterse
Gün olur ızdırap senin de toprağında biterse
Anlar mısın beni..?
Yemin olsun yazmak umurumda değildi
Tek ihtiyacım belki bir gün anlarsın beni

Bir kuytuda gönlüne düşmeyi bekliyor olacağım
Bugün, yarın ve ya çok geç bir vakitte anlarsan beni...
Anlarsan sevmeyi bilemeyecek kadar gençliğimi
Anlarsan acının ruha verdiği esareti

Bir hayale bel bağlayıp ömrü talan ettiğimi
Anlarsan acırsın
Zerreden hallice bir keşke düşerse gönlüne
Eğer o gün beni soracak olursan
Neyse, sormazsın Süveyda sormazsın

İsmail Çifcibaşı

Yazmadım Yazgımı

Varmaktan çok sevdim ben aşkın yollarını
Sende buldum yârin huylarını
Bilmiyorsun
Hiç bahsetmedim sana zail sırlarımı

çok mu erken rastladım sana
yoksa Kayıp mı ettim yılları
Çokta sorgulamadım
Akıl erdiremediğim soruları

Gün oldu demir attım
Bir çınar altına
Rûzgara karşı kurdum salıncağı
Sonunda Tek başıma seyrettim karlı dağları

Olsun
Seven boyun kutsaldır derler eğilmez
tohumlarını kayalıklara Eker yine de vazgeçmez
Umutsa ilahi bir cephanedir tükenmez

Belki...
Yolun sonunda karşılaşırız diye
Yavaş yavaş attım adımlarımı

Belki...
bir gün kavuşuruz diye
Yazmadım bana asıl yazdıranı,
Yazmadım Yazgımı...

İsmail Çıfcıbaşı

Züleyha Misali

Varsın görmesin gözlerim gökyüzü mavisini,
Kulaklarım işitmesin içinde dalıp gitmek istediğim
o deli sesini
varsın zincirlere vursunlar dokunamasın ellerim ellerine,
Olmaz ya hani, kokunu unuttursunlar her zerreme
Varsın nasip olmasın
o sıcak gülüşünden kendime pay çıkarmak,
içimi ısıtmak bir daha soğuğu hiç tatmayacakmışçasına

Beni kalbindenki zindanlarda rehin tut istedim,
Züleyha misali.
Çok mu şey istiyorum.... Ey sevgili... bağışla...

İsmail Çıfcıbaşı